

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
יומא-בראשונה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאי לאו - באותן שזכו לפייס											
	רב הונא בר יהודה אמר רב ששת:											◊
	הכי נמי מסתברא, דאי סלקא דעתך באותן שזכו לפייס - לא היו מניחין עליהן אלא מכנסים בלבד?											◊
	מניין שלא יהא דבר קודם למכנסים - תלמוד לומר (ויקרא טז) ומכנסי בד יהיו על בשרו.											◊
	ואידך?											‡
	הא לא קשיא הכי קתני: עד שעודן עליהן בגדי חול מלבישין אותן מכנסי קדש, והיו מפשיטין אותן בגדי חול, ולא היו מניחין אלא מכנסים בלבד.											◊
	מנא אמינא לה											◊
	לשכת הגזית כמין בסילקי גדולה היתה, פייס במזרחה, וזקן יושב במערבה. והכהנים מוקפין ועומדין כמין כוכליאר והממונה בא ונוטל מצנפת מראשו של אחד מהן, ויודעין שממנו פייס מתחיל.											◊
	ואי סלקא דעתך בבגדי חול - מצנפת בבגדי חול מי איכא?											◊
	איין											‡
	כהן שעשתה לו אמו כתונת - עובד בה עבודת יחיד.											◊
	שמע מינה לשכת הגזית חציה בקדש, וחציה בחול. ושמע מינה: שני פתחים היו לה, אחד פתוח בקדש ואחד פתוח בחול											◊
	דאי סלקא דעתך כולה בקדש - זקן יושב במערבה?											‡
	איין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלבך											◊
	ואי סלקא דעתך כולה בחול - פייס במזרחה?											‡
	והא בעינן (תהלים נה) בבית אלהים נהלך ברגש, וליכא											‡
	אלא שמע מינה: חציה בקדש וחציה בחול.											◊
	ואי סלקא דעתך פתח אחד יש לה ופתוח לקדש - זקן יושב במערבה?											‡
	הלשכות הבנויות בחול ופתוחות לקדש - תוכן קודש											◊
	ואי סלקא דעתך פתוח לחול, פייס במזרחה?											‡
	בנויות בקדש ופתוחות לחול - תוכן חול											◊
	אלא לאו שמע מינה: שני פתחים היו לה, אחד פתוח בקדש ואחד פתוח לחול.											◊
	הפייס השני:											■
	מי שוחט											■
	מי זורק											■
	מי מדשן מזבח הפנימי											■
	ומי מדשן את המנורה											■
	ומי מעלה אברים לכבש.											■
	הראש והרגל											■
	ושתי הידים											■
	והעוקץ											■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יומא-בראשונה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והרגל, והחזה והגרה											■	■
ושתי הדפנות											■	■
והקרבים											■	■
והסולת											■	■
והחביתין											■	■
והיין											■	■
שלשה עשר כהנים וכו' בו.											■	
דרך הלוכו היה קרב.	בן עזאי לפני רבי עקיבא משום רבי יהושע:										■	
כשהן מפיסין, לעבודה אחת מפיסין, או דילמא לכל עבודה וועבודה הן מפיסין?	איבעיא להו:										^	◇
ארבע פייסות היו שם.	תא שמע:										■	!
ואי סלקא דעתך לכל עבודה הן מפיסין - טובא הון											!	
הכי קאמר: ארבע פעמים נכנסין להפיס, ולכל חדא וחדא היו בה טובא פייסות.	רב נחמן בר יצחק:										?	◇
לא היה פייס למחתה, אלא כהן שזכה בקטרת אומר לזה שעמו זכה עמי במחתה	תא שמע, רבי יהודה:										■	!
שאני מחתה וקטרת דחדא עבודה היא.											?	◇
דוקא מחתה וקטרת דחדא עבודה היא, אבל שאר עבודות - בעי פייס.	איכא דאמרי:										■	!
מחתה אצטריכא ליה, סלקא דעתך אמינא: הואיל ולא שכיחא, ומעתרא - נתקין לה פייס בפני עצמה, קא משמע לן.											?	◇
לא לכל עבודה ועבודה מפיסין, אלא כהן שזכה בתמיד שנים עשר אחיו הכהנים נמשכין עמו - שמע מינה.	תא שמע, דתני רבי חייא:										!	◇
פייס השני וכו'.											■	<
מי מקבל? שוחט מקבל, דאי אמרת זורק מקבל - אגב חביבותיה לא מקבל ליה לכוליה דם, או דילמא: זורק מקבל, דאי אמרת שוחט מקבל - זמנין דשחית זר.	איבעיא להו:										^	◇
בן קטין עשה שנים עשר דד לכיור כדי שיהיו שנים עשר אחיו הכהנים העוסקין בתמיד מקדשין ידיהן ורגליהן בבת אחת.	תא שמע:										○	!
ואי סלקא דעתך שוחט מקבל, תליסר הוי אלא לאו שמע מינה: זורק מקבל, שמע מינה.											!	
שחט השוחט, וקבל המקבל ובא לו לזרוק, שמע מינה.	רב אחא בריה דרבא לרב אשי: אף אנן נמי תנינא:										■	
דרך הילוכו היה קרב	בן עזאי לפני רבי עקיבא משום רבי יהושע:										◇	■
כיצד דרך הלוכו? הראש והרגל, החזה והגרה, ושתי ידים, ושתי דפנות, העוקץ והרגל.	תנו רבנן: [ת"ק]										■	◇
דרך הפשטו היה קרב.	רבי יוסי:										◇	■
כיצד דרך הפשטו? הראש והרגל, העוקץ והרגל, ושתי ידים, ושתי דפנות, החזה והגרה.											■	◇
דרך ניתוחו היה קרב.	רבי עקיבא:										◇	■
כיצד דרך ניתוחו? הראש והרגל, ושתי ידים, החזה והגרה, ושתי דפנות, העוקץ, והרגל.											■	◇
דרך עליוו היה קרב	רבי יוסי הגלילי:										◇	■
כיצד דרך עליוו? הראש והרגל, החזה והגרה, ושתי דפנות, העוקץ והרגל, ושתי הידים.											■	◇
והכתיב (יחזקאל כד) כל נתח טוב ירך וכתף											?	◇

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
---	---

		Talmud Navigator												
יומא-בראשונה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	כ			
מימרא														
ההיא בכחושה.										!	◇	כה:		
בין תנא דידן ובין רבי יוסי - בתר עילויה דבשרא אזלינן, מר אזיל בתר איברא דבישרא, ומר אזיל בתר שמנא דבישרא.	רבא:										■	◇	כה:	
מאי טעמא סלקא רגל בהדי רישא											^	◇	כה:	
משום דרישא נפישו ביה עצמות. קרבא רגל בהדיה.											!	◇	כה:	
דכולי עלמא מיהת ראש קרב ברישא. מנא לן?											^		כה:	
מניין לראש ופדר שקודמין לכל האברים - תלמוד לומר (ויקרא א) את ראשו ואת פדרו וערך.	דתניא:										■	!	◇	כה:
ואידך פדר למאי אתא											?		◇	כה:
כיצד היה עושה - נותן את הפדר אבית השחיטה ומעלהו, וזה הוא דרך כבוד של מעלה.	לכדתניא:										■	!	◇	כו: